

Mistovka endáři

Vždycky ho nazývali se shovívavostí a něžností „dobrým lotrem“. Nebo „rajským pašerákem“

Ale neukradl nic. Když mu Ježíš
zajistil místo v nebi to
znamená, že
byl pro nebe schopným. Jeho
narození, celý jeho život, jeho
loupeže se sbíhaly do jednoho bodu:
být společníkem Boha v trestu
smrti.

Jeho nešťastný život se rozuzlil
v několika minutách na Kalvárii. Celý
život vložený do hry za několik
vteřin. Příliš pohodlné? A přece „dobrý lotr“
uměl naplnit ten kratičký čas
ohromnými věcmi. Bůh nepočítá
věrnost podle kalendáře, který se
shoduje s kalendářem našim.

A ostatně, kolik dní našeho života
skutečně „žijeme“?

Krista na kříži adoroval - a to byla adorace! - ne první papež, ani ne první biskupové, ale zarytý zločinec: „Ježíši, rozpomeň se na mě, když přijdeš do svého království.“

triumfální chvíli. A toto vyznání víry
za těchto okolností nabírá prorocký
tón. Ano, tento zločinec vstupuje do
řady proroků.

Udělal a řekl podstatné. Vyznal svoje hříchy. Uznal, že si zasluhuje trest. Vyhlásil, že Ježíš je nevinný. Zarazil chvástavého společníka.

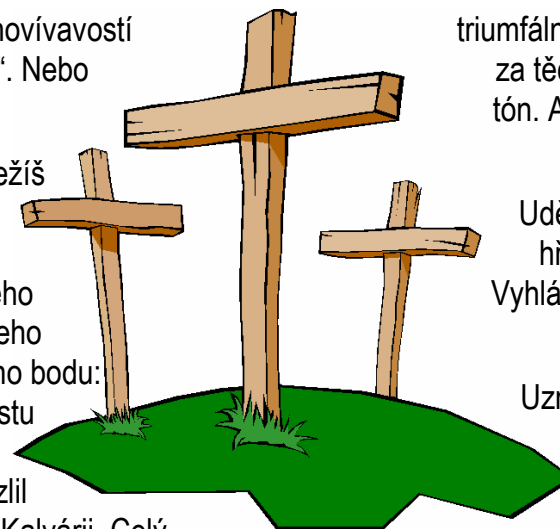
Uznává Ježíše za krále ne ve chvíli
davového nadšení vyvolaného
zázraky, ale ve chvíli ponížení
a opuštěnosti.

Vyhlašuje, že věří v Království, které
přesahuje tento svět. A prakticky
uznává, že vstupní branou do tohoto
království je smrt.
Účast na Kristových mukách ho tak
osvítla, že vytušil a vyhlásil některé
základní pravdy.

A tak přijímá dvojí křest, křest krve
a křest touhy.
A zasluhuje si provázet Krista do
ráje.

Kdysi jedna matka s mírnou dávkou naivnosti přednesla Ježíšovi divnou prosbu: „Zaříd, aby tito moji dva synové zasedli ve tvém království jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici“ (Mt 20, 21).

Ubohá žena nevěděla, že to bylo nemožné. Místo po pravici už bylo vyhrazené. Zločinci.

proprio
první
hospodářství